

ДОМАШНЄ ЧИТАННЯ ЯК ДИДАКТИЧНИЙ ПРИЙОМ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Ніна Станкевич

Львівський національний університет імені Івана Франка (Україна)

Анотація. У статті розглянуто домашнє читання в аспекті навчання іноземних мов загалом і української мови як іноземної зокрема. Визначено завдання домашнього читання у процесі вивчення мови, найголовнішими з яких є розвиток навичок читання та усного мовлення. Виокремлено види домашнього читання (загальноаудиторне, комбіноване та індивідуальне) та охарактеризовано їхні дидактичні особливості.

Важливою ланкою організації домашнього читання є вибір текстів. Подано зауваги щодо критеріїв вибору текстів та проілюстровано наявний навчально-методичний матеріал. Практичний досвід дав змогу виявити важливі моменти та проблеми використання домашнього читання як дидактичного прийому. Наголошено на потребі створення навчальної текстотеки. Домашнє читання подано як інтегративний компонент навчання української мови як іноземної.

Ключові слова: дидактика, читання як вид мовленнєвої діяльності, домашнє читання, індивідуальне читання, тексти для читання, текстотека

Домашнє читання – або як його ще називають позааудиторне читання, додаткове читання чи його різновид – індивідуальне читання – поширений і навіть традиційний метод навчання читання як виду мовленнєвої діяльності під час вивчення будь-якої мови як іноземної.

Наукові напрацювання з актуальних проблем домашнього читання у процесі навчання мови стосуються, на жаль, не української мови як іноземної. Ми спираємось на теоретичні засади методики викладання російської, польської, англійської та інших мов, а також на власний досвід викладання української мови як іноземної на мовних та немовних факультетах університету.

Домашнє читання в аспекті вивчення іноземних мов в Україні вивчали О.Тарнопольський, Н. Складенко; В. Євченко, С. Сидоренко, В. Білокопитов, О. Діброва, М. Білан, Н. Білан, О. Кульчицька, О. Лисенко, В. Глазиріна та ін. У працях розглянуто використання домашнього читання під час вивчення іноземних мов у мовних та немовних вишах, у школах.

Домашнє читання – це самостійне читання студентами якогось найчастіше єдиного для всієї групи великого за обсягом оригінального твору. За своєю природою воно ознайомлювальне; за характером розуміння – синтетичне читання, адже основна увага спрямована на сприйняття

інформації, поданої в тексті; за способом читання – це читання мовчки (про себе) або в ідеальному вигляді – візуальне читання; за місцем і часом – позааудиторне, тобто читання вдома. Завдяки своєму обсягу (наприклад, щодо англійського чи німецького тексту не менше 200, а частіше до 300 та більше сторінок за семестр) – це головне джерело безпосередньої практики в читанні.

Домашнє читання у процесі навчання мови виконує такі завдання:

- розвиває самостійне (автономне) читання, формує самостійність в осмисленні мовного матеріалу;
- пробуджує інтерес до такого читання і формує звичку до нього;
- збільшує словниковий запас студентів;
- розвиває вміння користувати потенційним словником; накопичувати нові мовні і стилістичні форми;
- поглиблює навички користування перекладним словником і тлумачним словником, вдосконалює вміння враховувати усі відтінки значення слів, контекст;
- формує художній смак;
- розвиває навички усного мовлення під час обговорення прочитаного.

С. Фоломкина виділяє декілька важливих функцій іншомовних текстів, призначених для навчання: 1) функцію збагачення і розширення лексичних знань; 2) функцію тренування (вправлення в читанні); 3) функцію розвитку усного мовлення; 4) функцію розвитку смислового сприйняття тексту – його розуміння¹.

Мета використання домашнього читання різна залежно від підходу до нього: *формально-мовний підхід* передбачає, що текст – джерело мовних знань студентів; *змістовно-мовленнєвий* – враховує текст як стимул для подальшого розвитку діалогічного та монологічного мовлення. Студенти „звільняються від навчальних тем” і вільно висловлюють свої думки та виражають емоції; *функціонально-феноменологічний* підхід визначає текст як знак культури, літературний феномен, спосіб передачі предметно-логічного та ідейно-образного змісту.

Методисти пропонують додати *комунікативно-смиловий* підхід, обумовлюючи його тим, що в попередніх не враховано онтологічної суті тексту як джерела інформації й основної мети читання як мовленнєвої діяльності. Тобто текст треба потрактувати в комунікативному аспекті. Читання – це своєрідна бесіда читача з автором.

Використання домашнього читання зводиться до двох рівноправних завдань – розвиток навичок читання та усного мовлення. Тобто є дві тенденції у навчанні читання іноземною мовою: 1) читання з метою зрозуміти текст,

¹ С.К. Фоломкина. *Текст в обучении иностранным языкам*, в: „Иностранные языки в школе”, 1985, №3, с. 18–22.

так зване власне читання і 2) читання як підготовка до розмови, бесіди, дискусії за прочитаним.

Домашнє читання має такі види: загальноаудиторне, комбіноване та індивідуальне. Можемо проілюструвати цей поділ з досвіду викладання української мови як іноземної студентам-іноземцям філологічного факультету (студенти-філологи з різних країн не лише прагнуть читати тексти українською мовою, а й змушені робити це відповідно до свого фаху).

Загальноаудиторне домашнє читання – передбачає використання для всіх студентів одного тексту, але, можливо, з різними за обсягом завданнями. Так, ми читали, зокрема, поему „Катерина” Шевченка. Кожен розповідав потім про одну прочитану частину або про один образ (Катерина, москаль, мати, батько). Це, по суті, перетворилося в аналітичне читання, бо твір дуже схвилював студентів, вони обговорювали сюжетну лінію, психологічну основу вчинків, думки персонажів, мовні особливості та їхній стилістичний ефект, пробували змінити хід сюжету, зокрема змінити вчинок Шевченкової Катерини.

Комбіноване читання – може відбуватися на етапі завершення якоїсь лексико-розмовної теми, тексти мають бути об’єднані певною темою. Наприклад, вірші про природу Т. Шевченка.

Індивідуальне читання – означає, що текст студент обирає особисто, іноді у виборі прислухається до рекомендацій викладача. Малі твори можна об’єднати тематично або жанрово, наприклад, запропонувати кожному студентові обрати для читання одну із балад Шевченка або вивчити ті вірші поета, що стали піснями. На жаль, за браком часу – це лише один великий твір на семестр. Таке читання проводять в ознайомлювальному режимі, а обговорення прочитаного на заняттях – це головні різні види презентацій, підготовлених за прочитаним матеріалом, обмін думками тощо.

Важливим передусім є вибір текстів для домашнього читання. Дослідник-методист О.Б. Тарнопольський описує тексти для читання за чинниками *автентичності/оригінальності/адаптованості*². Для домашнього читання найчастіше використовують автентичні оригінальні тексти.

Такими текстами є передусім твори художньої літератури, різні за родом і жанром. Позитивні чинники використання *художніх текстів* – їхня пізнавальна, культурологічна та естетична цінність, стимулювання творчої активності студентів-іноземців, емоційний вплив, знайомство з ідеалом мовної норми (що з огляду на сучасні тексти деколи не справджується), сприяння розвитку мовлення. До речі, методисти у вивченні іноземної мови радять більше залучати саме сучасну літературу, а не класичну, щоб студенти оволодівали сучасною мовою. Російські мовознавці стверджують, що „перші навички читання з розумінням, читання з негайним передбаченням,

² О.Б. Тарнопольський. *Методика навчання іноземної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти*, Київ 2006, с. 79.

угадунням смислу всього „тексту” найкраще виробляти на адаптованих маленьких уривках, але обов’язково закінчених, по можливості динамічно-сюжетних або таких, які мають у собі яскраву думку, якусь оригінальність, гумор”³.

Окремої уваги у цьому зв’язку заслуговує збірник сучасних українських текстів для читання, який підготував Андрій Литвин. Посібник слугує додатком до основної програми навчання мови, містить анекдоти і жарти, адаптовані без спрощення тексту оригіналу за методом Іллі Франка. Унікальність цього методу, зазначає автор, в тому, що запам’ятовування слів і висловів відбувається внаслідок їхньої повторюваності, без потреби зачувати їх напам’ять чи використовувати словник⁴.

Читання художньої літератури – це спосіб акультурації студентів-іноземців, формування соціокультурної компетенції.

Викладання української мови як іноземної у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі вимагає залучення *професійно орієнтованих* текстів для формування вмінь професійного читання. Домашнє читання або індивідуальне читання може, на думку методистів, перетворитися на одне з основних джерел професійно-орієнтованого навчання⁵. Основні характеристики таких текстів: автентичність, наявність комунікативної та професійної спрямованості, ступінь складності, що відповідає рівню підготовки студентів⁶. Для прикладу, „Книга для читання з української мови” Б. Сокола⁷ містить автентичні тексти з усної народної творчості, вступу до літературознавства та комплекс вправ до них і призначена для навчання студентів гуманітарних факультетів, зокрема відповідає програмі навчання студентів філологічного факультету.

Окремо ідуть, на нашу думку, країнознавчі та народознавчі тексти, загалом, *культурологічні тексти*, які мають важливе значення для знайомства студентів-іноземців з історією, культурою, традиціями та звичаями українського народу.

Треба залучати для домашнього читання спеціальні тексти, зокрема, *публіцистику*, це актуалізує читання. Г. Онкович докладно розкрила поняття *пресодидактика*, проаналізувавши можливість використання у навчанні

³ В.Г. Костомаров, О.Д. Митрофанова. *Методическое руководство для преподавания русского языка иностранцам*, Москва 1978, с. 117–118.

⁴ *Легкое чтение на украинском языке. Анекдоты и шутки. Начальный уровень*, сб. сост. и подгот. Андрей Литвин, Москва 2008, 222 с. (Реальные самоучители иностранных языков).

⁵ О.Б. Тарнопольський. *Зазнач. праця*, с. 118.

⁶ Г.І. Бородіна, А.М. Спевак. *Комунікативні завдання на базі професійно-орієнтованого тексту при навчанні ESP*, в: Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв’язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки: зб наук. праць. Вип. 14. Харків 2009, с. 41.

⁷ Б. Сокол. *Книга для читання з української мови. Кн. 1*, Тернопіль 2010, 195 с.

української мови як іноземної періодичної преси. При цьому дослідниця зосередилася на лінгвокраїнознавчому аспекті публіцистичного тексту⁸. Варіантом домашнього читання є щорочна *газетна інформація*, яку студенти, безперечно, добирають самостійно. Прийомом позааудиторної роботи у наш час є також *пошук інформації в Інтернеті*, наприклад, для проектної роботи (див. про це докладніше у статті Антонів О.В. „Метод проектів як один із способів активізації вивчення української мови в іншомовній аудиторії”⁹). Інтернет також є постачальником безмежної кількості оригінальних автентичних матеріалів для читання – за будь-якою тематикою, з будь-яким змістом та будь-якого рівня мовної та іншої складності¹⁰. Використання Інтернету – це практика для читання в позааудиторний час, найсвіжіша, найцікавіша для молоді та найактуальніша інформація, сучасна мова (на жаль, з помилками, особливо з росіянізмами). Пошук в Інтернеті сприяє розвитку умінь знаходити в темі ключові слова, запам’ятовувати їх, будувати асоціативні ряди.

Зрозуміло, що від якості вибраних для домашнього читання текстів залежить мотивація читацької діяльності студентів. Тому надзвичайно важливими є критерії відбору навчальних текстів для іноземців. Сукупністю вимог до відбору текстів є: ідейно-виховна цінність; пізнавальна цінність, зумовлена ступенем інформативності, обсяг, складність мовного матеріалу, логіко-композиційна структура, відповідність змісту тексту віковим особливостям та зацікавленням. Отже, для навчального процесу потрібно вибирати тексти, які були б „інформативними та цікавими для студентів, відповідали б їхнім інтересам, життєвому досвіду, індивідуальним та віковим особливостям”, але, найголовніше, щоб вони могли дати студентам відчуття задоволення від процесу читання, позитивні емоції від подальшої роботи з ними.

Прикладом відбору текстів для домашнього читання може стати підручник Йозефа Андерша „Українська мова серйозно і весело”¹¹. Книга містить близько 40 українських текстів (або уривків) для читання і вправи до них. Здебільшого це великі і малі форми художніх творів. Окрім них, автор вмістив тексти М. Грушевського „Історія України”, мовознавця В. Русанівського „Геній і нація” (про Шевченка), В. Німчука „Давньоруська спадщина в лексиці української мови”, О. Мантурова „Математика в поняттях, означеннях і термінах”. Цікавим є добір самих художніх уривків.

⁸ Г. Онкович. *Засоби масової інформації в навчанні мови (Українознавчий аспект)*, в: „Дивослово”, 1997, №5–6, с. 19–24.

⁹ О.В. Антонів. *Метод проектів як один із способів активізації вивчення української мови в іншомовній аудиторії*, в: Теорія і практика викладання української мови як іноземної: зб. наук. праць, Вип. 6, Львів, 2010, с. 272–276.

¹⁰ Див.: О.Б. Тарнопольський. *Зазнач. праця*, с. 120.

¹¹ Й. Андерш. *Українська мова серйозно і весело*, Оломоуць 2006, 213 с.

Щодо питання, про те, де подавати тексти для домашнього читання, покликаюся на нашу статтю про актуальність створення текстотеки для різних видів мовленнєвої діяльності¹². Опишемо коротко, що ми маємо.

По-перше, тексти для читання у підручниках та посібниках з української мови як іноземної. Деякі посібники укінці мають різний за обсягом комплекс текстів для самостійного домашнього читання, наприклад: 1) Олег Белей. *Українська мова: практичний курс для поляків*, Львів 2003; 2) І.М. Намак-штанська. *Добридень!* : Посібник з української мови в малюнках і мовленнєвих моделях, Донецьк 1998; 3) З.М. Терлак, А.А. Сербенская. *Украинский язык для начинающих*, Львов 1992; 4) Світлана Амір-Бабенко. *Посібник для німецькомовних студентів*, Гамбург 1999 та інші.

Художні тексти (українські і зарубіжні) дібрали за програмою з літератури підготовчого факультету для іноземних громадян та опублікували київські науковці Інституту філології КНУ ім. Т. Шевченка Л. Паламар (1999), О.В. Сапожнікова (2005), М.О. Єлісова (2010), С.І. Дяченко, О.В. П'ятецька (2010). Найповнішою є остання книга – С.І. Дяченко і О.В. П'ятецької „Українська література для іноземних студентів”¹³. Кафедра українського прикладного мовознавства Львівського національного університету імені Івана Франка започаткувала видання серії „Читаймо українською! Матеріали для навчання української мови як іноземної”. Вийшли друком чотири книжечки цієї серії, де подані уривки творів І. Котляревського, Л. Українки, Ю. Яновського, твір В. Симоненка та система вправ до них (Укладачі – О. Антонів, З. Мацюк, Н. Станкевич, І. Процик).

Публіцистичні тексти, що не втратили своєї актуальності й сьогодні, разом із методичним апаратом до них входять до книги „Події. Факти. Люди” за редакцією С.Ю. Ніколаєвої (Київ 2005) і методичної розробки Б. Сокола „Практичні заняття з української мови на лексичному матеріалі публіцистичного стилю мовлення для студентів-іноземців (Львів 2000). Культурознавчі тексти на матеріалі періодики містить книга С. Адаменко „Мандри” (Львів 2008). Матеріали слугують вивченню української мови як іноземної передусім для німецькомовних студентів. Окрім текстів, є українсько-німецький словничок, питання для дискусії.

Багато текстів народознавчого характеру підібрали викладачі кафедри українського прикладного мовознавства, які уклали лінгвокраїнознавчі словники власних назв, що вийшли у серії „Теорія і практика викладання української мови як іноземної” протягом 2005–2010 рр. Кожен зошит-

¹² Н. Станкевич. *Особливості створення навчальної текстотеки з української мови як іноземної*, в: Теорія і практика викладання української мови як іноземної: зб. наук. праць, Вип. 6, Львів, 2010, с. 162–168.

¹³ С.І. Дяченко, О.В. П'ятецька. *Українська література для іноземних студентів*, Київ 2010, 312 с.

словник у своїй структурі має тексти для читання, що поглиблюють інформацію про реєстрові одиниці словникових статей. Тексти є ілюстрацією до багатьох груп онімів: „Географічні назви” (уклали З. Мацюк, Н. Станкевич, О. Кровицька); „Назви релігійних свят” (уклала О. Антонів); „Назви держаних свят та пам’ятних дат” (уклала Д. Добрусинець); „Астронімічні назви” (уклали І. Процик та Г. Тимошик); „Власні імена людей” (уклали В. Кужелюк та Д. Якимович-Чапран); „Назви пам’ятних місць” (уклала З. Василько).

Отже, попри наявність різноманітних текстів у багатьох підручниках і посібниках з української мови як іноземної, бракує тих самих текстів, але зібраних і відповідно опрацьованих в окремій книзі. Передусім є потреба у професійно орієнтованих текстах, хоча ми переконані, що їх використовують усі без винятку викладачі, які навчають студентів-іноземців на різних факультетах і за різними спеціальностями. Бракує читанок з художніми текстами, які б ілюстрували періоди, стилі, роди й жанри української літератури, але не лише з текстами, а й зі спеціально розробленою системою вправ до них. Країнознавчі, народознавчі, культурознавчі, тематично організовані, наукові, публіцистичні, гумористичні тексти, тексти пісень, афоризми, прислів’я – усе це, безумовно, створило б комфорт у викладанні мови і у її вивченні.

Проблемним є також питання, як саме подавати тексти для домашнього читання: чи вміщувати лише самі тексти, чи додавати до них словники укінці книги або словнички до кожного тексту, чи подавати вправи? У статті, присвяченій виробленню стратегії розуміння для сприйняття художнього тексту студентами-іноземцями, ми стверджували, що передтекстова робота доконечно потрібна¹⁴. Водночас ми упевнені, що тексти для домашнього читання мають бути самостійною роботою. Вважаємо також, що для організації роботи студентів-іноземців з домашнього чи індивідуального читання важливими є такі моменти:

– по можливості мотивувати вибір тексту (наприклад, звернення до українських дум чи творів Івана Котляревського, Тараса Шевченка зумовлено наявністю їх у навчальній програмі основного курсу „Історії української літератури”; деякі твори – актуальні, деякі письменники – модні); але попри це – залишити студентам можливість вибору, дати їм самостійність!

– на початкових етапах вивчення мови текст обов’язково подавати з наголосами;

¹⁴ Н.І. Станкевич. *Художній текст для читання в іноземній аудиторії: вироблення стратегії розуміння*, в: *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв’язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки: зб праць*. Вип. 14. Харків 2009, с. 202–210.

– до тексту обов'язково давати словничок незрозумілих слів та словосполук, які важко знайти у словнику;

– розділяти поняття „навчальна текстотека”, „тексти для читання як додатки у посібнику”, „читанка”, „хрестоматія”; наприклад, у хрестоматії давати словнички не треба, можна подати загальний словник у кінці книги.

Виокремлюються й інші проблеми:

– проблема **обмеженості часу для опрацювання домашніх текстів**. Думаємо, що не обов'язково робити прочитаний твір – основним під час заняття; тут важлива роль і уміння пристосувати твір, прочитаний вдома, до навчального процесу в межах будь-якого виду мовленнєвої діяльності – говоріння, письма, аудіювання;

– досягнення **постійного, систематичного характеру домашнього читання**. Варто на початку семестру визначити, який саме текст (чи тексти) призначений для домашнього читання, його обсяг, кінцеву мету читання тощо та обов'язково проконтролювати результат роботи;

– **спосіб керування текстовою та інтепретаційною діяльністю студентів** у процесі самостійного читання і подальшого контролю за прочитаним. Пояснення незрозумілих слів – це теж етап навчання. Деколи студенти приходять на заняття з виписаними словами з тих творів, які читають самі. Деякі слова, словосполучення, речення справді важко пояснити (*покритка, сокорина, і на вітах гойдаються нехрещені діти, це вже сьогодні ні до чого, нема диму без вогню*). Студенти будуть читати далі, якщо їм пояснити ті незнайомі слова, які виникли на цьому етапі читання, інакше вони втрачають інтерес і не дочитують твір до кінця. Подальший контроль – це презентація прочитаного самим студентом, включення у навчальний процес, контроль у вигляді запитань, обговорення змісту, образів, творчі роботи (переказ, твір), перегляд фільму/мультфільму, слухання музичних творів на основі прочитаного тексту та ін. Післятекстова робота залежить від мети використання текстів для домашнього читання. Вона передбачає три прийоми: вивчення мовного матеріалу (відтворення слів і фрагментів твору чи цілого твору), обговорення твору, лінгвістичний та літературознавчий аналіз.

– **мотивація до читання**. Звичайно, наявність чи відсутність мотивації до навчання загалом – індивідуальна особливість студента. Посприяття зацікавленню художнім твором може, на нашу думку, можливість його самостійного вибору, адже тоді цей твір стане своєрідним особистим відкриттям. Саме такий інтерес спонукає студентів-іноземців вивчати напам'ять великі за обсягом уривки прози чи віршовані твори.

Насамкінець хочеться наголосити на величезному дидактичному потенціалі домашнього читання, що дає змогу визначити його як **інтегративний компонент навчання української мови як іноземної**. В організаційному плані воно поєднує самостійну роботу і роботу під

керівництвом викладача, у змістовному – розширює загальнокультурний світогляд студентів, знайомить з оригінальною літературою та багатогранним життям самої країни, у практичному – навчає читання і прищеплює любов до нього.

ЛІТЕРАТУРА

- Андерш Й., 2006. *Українська мова серйозно і весело*, Оломоуць, 213 с.
- Антонів О.В., 2010. *Метод проектів як один із способів активізації вивчення української мови в іноземній аудиторії*, в: Теорія і практика викладання української мови як іноземної: зб. наук. праць, Вип. 6, Львів, с. 272–276.
- Бородіна Г.І., Спєвак А.М., 2009. *Комунікативні завдання на базі професійно-орієнтованого тексту при навчанні ESP*, в: Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки: зб наук. праць. Вип. 14. Харків 2009, с. 41.
- Дроздова І.П., 2009. *Професійний інтерес до змісту текстів за фахом як фактор підвищення ефективності викладання української мови*, в: Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки: зб праць. Вип. 14. Харків, с. 68.
- Дяченко С.І., О.В., 2010. П'ятецька. *Українська література для іноземних студентів*, Київ, 312 с.
- Костомаров В.Г., Митрофанова О.Д., 1978. *Методическое руководство для преподавания русского языка иностранцам*, Москва, с. 117–118.
- Легкое чтение на украинском языке. Анекдоты и шутки. Начальный уровень*, сб. сост. и подгот. Андрей Литвин, Москва 2008, 222 с. (Реальные самоучители иностранных языков).
- Онкович Г., 1997. *Засоби масової інформації в навчанні мови (Українознавчий аспект)*, в: „Дивослово”, №5–6, с. 19–24.
- Сокіл Б., 2010. *Книга для читання з української мови. Кн. 1*, Тернопіль, 195 с.
- Станкевич Н., 2010. *Особливості створення навчальної текстотеки з української мови як іноземної*, в: Теорія і практика викладання української мови як іноземної: зб. наук. праць, Вип. 6, Львів, с. 162-168.
- Станкевич Н.І., 2009. *Художній текст для читання в іноземній аудиторії: вироблення стратегії розуміння*, в: Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки: зб праць. Вип. 14. Харків, с. 202–210.
- Тарнопольський О.Б., 2006. *Методика навчання іноземної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти*, Київ, с. 79.
- Фоломкина С.К., 1985. *Текст в обучении иностранным языкам*, в: „Иностранные языки в школе”, №3, с. 18–22.

HOME-READING AS A DEDUCTIVE TECHNIQUE IN TEACHING UKRAINIAN
AS A FOREIGN LANGUAGE

Summary. The article elucidates home-reading in the aspect of the foreign languages teaching in general, and Ukrainian as a foreign language, in particular. The primary task of home-reading lies in developing reading and speaking skills. The following types of home-reading are distinguished (with their didactic peculiarities being characterized): individual, combined and class reading.

The selection of texts for reading constitutes an important part in the arrangement of home-reading classes. Certain remarks have been expressed as to the criteria of texts selection with the illustration of teaching material available. Due to the gained practical experience, significant aspects and problems in the use of home-reading as a separate technique have been indicated. The necessity of compiling texts corpus is emphasized. Home-reading is represented as an integrated component in teaching Ukrainian as a foreign language.

Key words: didactics, reading as a part of language activity, home-reading, individual reading, texts for reading, corpus (of texts)